

"Καί ὡσάν εὐγῆκεν ὁ πατριάρχης (Ἰωάσαφ) ἐκ τοῦ θρόνου καί ἐδειώχθη τελείως ἐσυνήχθησαν πολλοί ἀπό τοὺς ἀρχιερεῖς καί ἠνώθησαν μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς μεπάλης Ἐκκλησίας καί σύνοδον ἔκαμον ποῖον νά κάμουν καί στήσουν πατριάρχην· ὅθεν ὁμοφώνως ὅλοι ἐψήφισαν πατριάρχην τόν Βυλοκαράβην. Τοῦτος ψηφισθεὶς πατριάρχης καί λαβὼν τὰ μηνύματα, τό μικρόν καί τό μέγα, πατριάρχην τόν ἐχειροτόνησαν καί τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἔλαβε τοῦ ποιμαίνειν αὐτήν" (Μαλ). Ὁ Βυλοκαράβης, Μάρκος τό ὄνομα, ἱερομόναχος τόν βαθμόν (I) καί Βυζάντιος τήν πατρίδα ἀνῆλθε τόν θρόνον κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1466, πατριαρχεύσας ἐπ' ὀλίγον διάστημα, πιθανῶς μέχρι τῶν μέσων ἴδιου ἔτους. Ἐξεβλήθη τοῦ θρόνου διὰ τὰ ἀπό μέρους τῶν κληρικῶν κινήθηεντα κατ' αὐτοῦ "πολλά σκάνδαλα", τῶν ὁποίων ἐπωφεληθέντες οἱ ἐνταῦθα διαμένοντες τότε Τραπεζούντιοι, θυνάμει δέ καὶ τοῦ Πατριαρχείου; ἐπέτυχον τήν ἀπομάκρυνσθαι ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου αὐτῶν. Ὁ σουλτάνος, ὡς ἔλαβε τὰ χίλια φλωρία εἶπε : ἐπειδὴ ὁ κόσμος ἐπὶ τὸν ἐθέλει, εὐγάλετε αὐτόν καί κάμετε ἐκεῖνον ὅπου θέλετε· καί ἐν τῷ αἵμα εὐγαλιαν αὐτόν τὴν πατριάρχην κύριν Μάρκον ὡς τανικῶς καί ἀδίκως ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καί τόν ἀπεδίδαλάν" (Μαλ).

Διοψύσιος Ἀπρεῆζης συνοδικῶς εἰς "καθίρεισιν τοῦ ἐπιβάτου καί ἀνοσίου Μάρκου τοῦ Βυλοκαράβη" τῇ 15 Ἰανουαρίου 1467 (2), οὗτος δέ "μὴ ἔχων τι καί ποιῆσαι οὔτε παρὰ τινος βοηθούμενος ἐκάθητο ἰδιάζων" ἐν Κ/πόλει. Ἀθωωθεὶς μετ' οὐ πολὺ ἔλαβε τόν θρόνον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν παρὰ τῆς συνόδου καί ἀρχιεράτευσεν ἐκεῖ ὀλίγον καί ἀπέθανε" (Μαλ).

I) Ὁ Α. Π. Κεραμεύς ("Μάρκος Βυλοκαράβης πατριάρχης οἰκουμενικός καί εἰς τὰ πρόεδρος Ἀχριδῶν" ἐν Βυζαντ. Χρονικοῖς τόμ. ΙΟ σελ. 406), κατ' αὐτόν δέ καί ὁ Ὁν. Σουλτανόφ (ἱστορία Ἀρχ/τῆς-πατριαρχείου Ἀχριδῶν ἀπὸ τῆς πρώσεως ὑπὸ τοὺς Τούρκους μέχρις τῆς καταργήσεως αὐτῆς, 1394-1747, Σοφία 1932 (Βουλγαριστί) σελ. 124), φρονοῦσιν ὅτι ὁ Μάρκος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς εἰς Κρήτην ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐξελέγη μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως, ἐπὶ Σωφρονίου Α', τῷ 1464, καί πρὶν ἢ προωθῆσθαι νά μεταβῇ εἰς Ἀδριανουπόλιν προήχθη εἰς τὸν Οἰκ. θρόνον. Τό αὐτό ὑποστηρίζει καί ὁ S. Vailhé (ὁδ. αὐτ. 1490) εἶνε ἀληθές ὅτι πράγματι

Καὶ δὲν Περὶ αὐτοῦ.
Συν. δὲ ἐκ τῆς
αὐτοῦ χειρογράφου Καὶ δὲ
-Ὁδ. αὐτοῦ 1933
- 314-315

ἱερομόναχος τις, Μάχος τὸ ὄνομα, φέρεται ἐκλεγείς μητρ/της 'Αδρια-
νουπόλεως τῷ Ι465 (Μ.Ρ.δεών:συμβολαί εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποστολι-
κῆς ἐκκλησίας Ἀθηνῶν, Ἀθῆναι, 1891 σελ.113.- Α.Κεραμέως Ἱεροσολυμ.
Βιβλιοθήκη Δ'Ι32), πλην οὐδαμοθεν ἄλλοθεν βεβαιούται ὅτι πρόκειται
περὶ τοῦ ἡγάρχου Ξυλοκαράβη. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ μέχρις ἀποδεί-
ξεως τοῦ ἐναντίου παραδεχόμεθα τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀπὸ ἱερομοναχοῦ
προσθέντα εἰς πατρ/χην Κ/πόλεως.

2) Ἡ καθαίρεσις καίτερ μὴ φέρουσα τὸν συνήθη τύπον, ὅμως θεωρητέα
τοιαύτη. Ἐν τῷ σωζομένῳ κειμένῳ προτάσσεται : "Ἡ καθαίρεσις τοῦ
τρισεκαταράτου Μάρκου τοῦ Ξυλοκαράβη καὶ τῶν δύο σταυροφόρων ἐν τῇ
γενουμένη συνόδῳ ἐν Κ/πόλει ἐν τῇ μονῇ τῆς Πανακαρίστου, ἐν μηνί
Ἰαννουαρίῳ εἰς τὸς χ' τοῦ ἔτους στ' ρ' α' » (L.Petit A.A., Déposition
du Patriarche Marc Xylocarabi Revue de l'Orient Chrétien VIII,
Paris 1903 σ. 144-149 - Α.Π. Κιερ-τς-κὶ Vizantiski Vremennik τος. ΙΟ
ελ. 413-415

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ